Ч. 4. (9.835) Львів, второк 5. вересня 1922 Почтову належність оплачено гуртом. Рік XL.

ДІЛО

Виходить щоденно рано.

РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 10., II. пов.
Конто почт. щад. 143 322.
Адреса тел.: „Ділo—Львів".
Нач. Редактор приймає від 10—11 год. передпол.
Рукописів редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА
Місячно в краю 2000 Мп.
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 дол., Франції, Голяндії, Бельгії 10 фр. фр., Італії 10 лірів, Німеччині 300 н. марок, Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. корон, Румунії 50 лей, Болгарії 50 левів, Австрії 2 500 мп. Зміна адреси 100 мп.

В справі оголошень звертатися до Адміністрації.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 80 Мп.

Видає: ВИДАВНИЧА СПІЛКА „ДІЛО". Начальний редактор: ФЕДЬ ФЕДОРЦІВ.

За права національних меншостей.

В будинку бувшого австрійського парляменту, де протягом десятиліть шаліла завзята політична боротьба, де обструкція представників національних меншостей потрясала в основах спорохнявілою габсбурською державою, що наділила одні свої народи привілеями, а другі як „меншевартні" трактувала по мачошиному, — зібралася на днях на наради міжпарляментарна унія европейських держав, щоб станути в обороні національних меншостей, покривджених післявоєнним укладом політичних відносин в цілій Европі.

Нема сумніву, що в цілім світі, де лише не завмерло почуття права і справедливости, ведені тепер у Відні дебати мусять зробити глибоке враження. Коли понад Европою гомонів ще злощасний гук оружя, приречено збіданому людству, що мир принесе народам право самоозначення і що на світі настане демократичний лад, який не знає національного гнету. В десятій точці славних тез Вільзона сказано тоді виразно, що народам Австро-Угорщини належиться гідне місце біля инших вільних націй з повним забезпеченням їхнього національного розвитку. Та як инакше представляється сьогоднішня дійсність! На ріжних мирових конгресах і трактатах всі ті гарні тези лишилися невиконані, і ненависний дух насильства і самоволі завдає дальше важкі удари міжнародньому праву та справедливости. Поділ на народи упривілейовані і меншевартні безбатьченки з усіми найдальше ідучими консеквенціями лишився дальше, націоналістичний шовінізм і гнет слабших націй в нічім не змінився.

Проти таких анормальних міжнародніх відносин і виступив віденський конгрес міжпарляментарної унії. Варта було бачити і чути, як парляментарні представники ріжних націй різко осудили теперішнє післявоєнне положення, починаючи від Шведа, барона Адельсверда, що подав загальну характеристику політичних відносин в цілій Европі, та не поминаючи Мадяра, що вказав на сумну балканізацію центральної Европи, Німця із Чехо-Словакії, льорда Ньютона, що передав свої враження із Семигороду, опісля Болгарина, Румуна, Німця з Італії і т. д. Ніхто в світі не сміє сьогодня перейти до порядку дня над тими протестами проти порядку, що не є ніяким порядком, проти права, що наносить тільки безправства, проти подвійної моралі, проти міряння двоякою мірою, бо ніхто не може заперечити, що справдішнє визволення народів, за яке пролято стільки крови і понесено стільки матеріяльних жертв, инакше мусить виглядати. Що признається власній нації, сього не вільно заперечити всякій иншій нації. Національна рівноправність мусить стати правдою, мусить перейти в дійсність навіть для меншостей. Це необхідна умова самозбереження нових держав і запорука тривалого мира в Европі.

На особливішу увагу заслугує промова шведського заступника, барона Адельсверда, що подав найвлучнійші аргументи за визволенням національних меншостей з під гнету більшостей. Він вказав на те, що вже в перших місяцях великої війни деякі заступники поодиноких держав заждали, щоб не вільно було загарбувати або відступати якісь землі проти волі інтересованого народу, та ствердив сумний факт, що все таки проблєма охорони національних меншостей щезла цілковито з мирових трактатів. Тому обовязком віденської міжпарляментарної конференції звернути особлившу увагу на охорону меншостей, бо відносини в тій ділянці сьогодня гірші, як перед війною. Мирові трактати в С. Жермен, Тріянон, Нейлі і Севр забезпечують національним меншостям право свобідного вживання їхньої мови в публичнім життю, одначе практика пішла в розріз з тими постановами і просто глумиться над ними. Дійшло до того, що змушується дітей в їхніх школах співати патріотичні пісні в мові національної більшости, почта відмовляється пересилати листи, адресовані мовою національної меншости і багато діється иншого такого, що суперечить мировим трактатам. Вкінці барон Адельсверд поставив внесення, щоб вибрати окрему комісію, яка має простудіювати цю справу і прийти перед найблизшу міжпарляментарну конференцію з проєктом міжнародного закона, який нормував би права національних і релігійних меншостей у всіх державах. Внесення те очевидно принято.

В нарадах віденської (двайцятої з черги) конференції міжпарляментарної унії не взяли участи заступники деяких народів, а велика шкода, бо через те цей світовий парлямент має поважні щерби і не всі держави та народи будуть безпосередно поінформовані про вагу порушених там проблєм. Не взяли участи деякі держави, що найбільше прогрішилися і грішать дальше проти національних меншостей. Але чи поможе що струсеви, коли перед небезпекою вложить голову в пісок пустині? Дальша еволюція правних уладжень в напрямі справедливости, розвязка національних проблєм в дусі справдішньої демократії, охорона і забезпечення прав національних меншостей не дадуться нічим спинити. Можна стримати їхній льогічний розвиток, проволічи на якийсь час, але ніколи не дасться убити їхньої живої сили. Свобода, яка належиться всім народам, мусить прийти!

Платіть партійний податок!!! Присилайте на адресу: „Краєвий Союз Кредитовий" у Львові, Ринок 10., вкл. кн. ч. 5.000. Жертводавці повище 500 мп. будуть оголошені поіменно!!

Українська Національна Рада.

(Комунікат.)

В суботу 2. вересня відбулося у Львові засідання Української Національної Ради. В засіданню взяли участь члени Нац. Ради, що перебувають під цю пору в краю.

Засідання отворив урядуючий віцепрезидент д-р Лев Бачинський.

Після дискусії одноголосно затверджено в справі виборів до польського сойму і сенату та плянованої Польщею автономії становище яке зайняли українські партії Східної Галичини.

Рівночасно вислано в обох справах відповідно умотивовані протести до урядів і парляментів европейських держав, Зединених Держав, Канади та Японії.

Заборона віча.

Всенароднє віче, яке мало відбутися в неділю в шкільній справі заборонила Дирекція поліції.

Довкола репараційного питання.

Вихід Брендбері з репараційної комісії

„Н. Фр. Пр." доносить з Парижа: Перша часть засідання репараційної комісії була незвичайно бурхлива так, що заходила можливість зірвання нарад. На початку засідання заявив Брендбері, що має припоручення залишити наради і що відповідальність за це паде на Францію, бо вона тільки нищить своїм поступованням одинокий орган, що міг би розвязати труднощі, які спричинив версальський договір. Провідник комісії Дібоа зарядив перерву нарад і віднісся негайно в тій справі до Поанкаре. Поанкаре предложив відбути негайно голосовання над англійським проєктом. На відбутому засіданню відкинено англійське внесення голосами Франції і Бельгії. Італія здержалась від голосовання. Відтак голосовано над бельгійським внесенням. Перед голосованням вніс Брендбері запит, чи Франція прийме рішення репараційної комісії в тому напрямі. Дібоа відповів, що можливо. Бельгійське внесення принято 3 голосами. Брендбері заявив з черги, що має припоручення виїхати негайно до Льондону і супроти цего залишає засідання.

Французькі пляни окупації басейну Рур.

Парижський кореспондент „Берлінер Тгт." доносить, що французьке міністерство фінансів і війни мали одержати наказ виготовити плян для обсадження басейну Рур. Денник доносить, що французький уряд запитав офіціяльно Брісселю, яке становище зайняла би Бельгія на випадок примінення Францією репресійних середників супроти Німеччини. В поінформованих кругах твердять, що Англія поставиться до такої акції дуже неприхильно.

Поготівля французьких військ.

„Ню Йорк Герельд" доносить з Парижа, що французькі війська в Надренії одержали наказ поготівля. Доносять також про пересунення французьких військ в Надренії.

Вдоволення французької преси

Парижська преса приймає з вдоволенням рішення репараційної комісії підчеркуючи, що коли воно завело навіть надії на кращий оборот, то все таки французька теза побідила. Відкиненням мораторії стверджено вину Німеччини, яка цілево викликала у себе теперішнє фінансове положення. Впрочім Франція може після примінення санкцій жадати від Німеччини нових гарантій.

Бельгійський проєкт прийнятий.

З Парижа доносять, що репараційна комісія згодилась на компромісовий бельгійський проєкт, який передбачує сплачування німецьких довгів за помічю скарбових бонів.

Голоси німецької преси.

В справі рішення репараційної комісії пише „Фосіше Цтг.": Рішення це є побідою Бельгії як посередника, а тим самим пораженням Поанкаре, котрий ще перед переговорами виступав проти бельгійського проєкту. Мораторію відкинено формально, однак рішення комісії рівнається признанню мораторії. „Германія" пише, що це рішення є безперечно зменшенням тягарів для Німеччини.

Визиваючий цинізм.

Похід проти української школи.

Благодать, яка стрінула тзв. українські коедукаційні семинарійні курси у Львові, не обмежилася Львовом. Та сама доля стрінула також Перемишль, де обмежено число учениць I. кляси до 40 і не дозволено утворити рівнорядної кляси. Решта учениць в числі 46, що перед феріями зложили вступний іспит до I. кляси, викинуті поза брами школи, позбавлені спроможности вчитися, засуджені на освітну смерть.

Одночасно в польській учительській семинарії в Перемишлі отвирається аж 3 відділи I. кляси. Цей похід проти української школи, це намагання втиснути українське населення в безпросвітне гетто — з одночасним фаворитованням польського шкільництва коштом українського податника — викликали серед українського громадянства велике обурення. Як подає перемиський „Український Голос", до Львова вибирається депутація батьків учениць, щоби запротестувати проти цих антикультурних практик.

Як відомо, шкільництво підлягає тзв. Шкільній Кураторії у Львові, котра перед тим мала менше претенсійну назву: Шкільної Ради.

Отже перше тільки раджено над шкільними справами, а тепер ними журяться. Та журба йде в

напрямі культурного вандалізму супроти українського народу. Бо справді, в останніх трьох роках дві знані семинарії (у Львові і Перемишлі, отже тільки дві школи цього типу для майже 4-міліонового українського населення) і українські приватні семинарії випродукували біля 3000 учительських сил, котрим польська Кураторія не хоче дати посад. Та Кураторія, котра журиться тим, вби в українських селах примістити учителів-Поляків, одночасно переповнена журбою, аби Українців лишити без посад, аби українську школу і українську дітвору позбавити щирого до неї і відданого їй учителя-Українця.

Для переведення цього пляну, себ-то пляну духового й освітного зубожіння українського народу, робиться все можливе. Перш усього не дається посад фаховим учительським силам, переноситься їх до Польщі, виставляючи їх на мазурські докучливости і т. п. Та це не вичерпує журби Кураторії. Коли тільки українська молодь кінчатиме учительські семинарії, то ніколи не зникне журба журливої Кураторії. Тому слід поступити радикально: ступнево звинути українські школи, щоби мати чистий спокій.

Думка — без сумніву — хоч проста і варварська, але розумна і доцільна. Якаж відповідь на цей протикультурний похід може бути з боку українського громадянства? — бо сумніваємося, щоби делегація до Кураторії принесла якийнебудь успіх. Відповідь може бути тільки одна: **Увесь український загал, поза стяганими польською владою податками і данинами, мусить з останнього стягнутися на піддержку українського приватного шкільництва.** Жива нація не дасть себе умертвити! Поруч з тим мусимо протестувати перед цілим світом проти духової неволі, проти освітного зубожіння.

Кольонізація.

Орган Паскопястів „Piast" оголошує спис маєтків на Волині призначених на кольонізацію для здемобілізованих жовнірів і Мазурів: В пов. Луцьк в громаді Чаруків, 300 моргів першорядного чорнозему. Земля лежить 15 км. від стації, в селі є костел, польська школа на родна і середна.

Повіт Рівно, село Постійно, 1000 моргів поля, 200 моргів ліса, матеріял будівельний для кольоністів на місци.

Повіт Сарни, село Рафалівка, телеграф, стація, почта, костел, польська школа на місци, 1000 моргів для парцеляції, з чого 150 моргів ліса. Будівельний матеріял на місци.

В пов. Ковель, село Галузя, 300 моргів поля, будівельний матеріял на місци. Ціни як найнизші.

Інформації уділяє „Towarzystwo agrarno-osadnicze" Львів, вул. Галицька 21 і його секції в инших містах.

Вибори.

Становище У. С. Д. П.

„Земля і Воля" доносить: В пятницю дня 25. серпня ц р. відбулося засідання Головної Ради У. С. Д. П., на якому обговорювано становище партії до зарядження польським урядом виборів до варшавського сойму і сенату у Східній Галичині.

По переведеній дискусії, Головна Рада У. С. Д. П. рішила **одноголосно**, що так з принціпіяльних як і тактичних зглядів **український пролетаріят не прийме ніякої участи в них виборах.**

„Рішайте!"

Орган „Русскаго Исполнительнаго Комитета" — „Воля Народа" з дня 2. вересня п. р. у вступній статті п. з. „Рішайте" пише між иншим: „Уже раз пробувала польська влада при помочі конскрипції добитися признання своєї верховної влади суверенности в Східній Галичині. Тепер пробує Польща ще раз при помочі заряджених виборів здобути волю нашого русского трудового люду для признання свого панування у Східній Галичині. Щоби якнебудь позискати населення Галичини, польське правительство на свою руку фабрикує статут якоїсь автономії для Східної Галичини і хоче нам її накинути.

„Стоячи на сторожі Твоїх прав ми кличем до Тебе наш хлопський і робітничий народе: Стій твердо на позиції народньої чести і своїх інтересів, не дай зломатися обіцянками і подарунками, борони твердині самоозначення народів."

Але щоб марно не пропав час виборів, який дає свободу зборів і віч, „Воля Народа" закликає до організаційної праці серед мас.

„Ми знаємо яка буде Твоя (народе) воля в справі виборів", пише „Воля Народа" далі: „А Твоя воля, Твій голос праці буде нашою волею, волею і ділом трудової інтелігенції. Рішай!

Як постановиш, так буде!"

„Орендає" п. Прушиньского.

Ославлений малопольскольог п. Марцелі Прушиньскі, якого з титулу його малопольскольогічної ерудиції кличуть тут і там на наради в справі „саможонду" оповістив тепер „орендає" до підданих собі органістів, в якого довідуємося багато цікавих річей.

І так п. Прушиньскі усвідомлює собі, що Польща помимо свого розміјно великого простору не має відповідного політичного значіння, що й економічне положення є грізне а стан марки катастрофальний, шукає лікарства на цю „смертельну хоробу" в виборах. Хронічна кабінетна кріза, яка була коштовною забавою правлячих польських кругів, останніми днями не повинна, на його думку, тревати далі. „Бо то є природне, що анархія, яка панує в соймі, потягає за собою анархію в уряді і в усіх державних інституціях, а за тим слідує і анархія і розклад в державі; а така держава, яка є в стані розкладу може бути в кождій хвилі нападена хоч би з боку слабшого ворога".

Щоби не стверджувати на будуче старої пословиці „Мондри Поляк по шкодзє", п. М. Прушиньскі застановляється над хибами дотеперішної польської політики. Отже у дотеперішній вовнішній політиці пошкодили Польщі „федералістичні помисли радикальних послів, які змагали до того, щоби поруч Польщі сотворити окремі, нові держави, получені з нами союзом, та щоби тим державам: Литві, Білоруси і Україні дарувати (!) части Польщі, заселені мішаною людністю, то значить Вильно віддати Литві, білоруські території Білоруси, південно-східні — Україні."

А тимчасом разом з п. Прушиньским „праве цали наруд польскі" думає, що ті землі „треба просто прилучити до Польщі". Боротьба о Київ, підчас якої большевики загнали польські війська мало не під Краків, знищила „креси всходнє" а велитенські воєнні видатки обезвартіснили польську марку.

„Колиж у Східній Галичині „Русіні нападлі на нас" (?!) „радикали хотіли відразу полишити той цілий край Українцям". На щастя таких, як п. Марцелі було більше і вони „задалі клам" твердженню, що „вистарчить мати Польщу по Буг".

Нещастям Польщі є влада „соціялістів" (?) хоч „огул польскі нема ніц вспульнего зе соціялізмом". Соціялісти до спілки з людовцями завели панування страйків і лінивства, розріст непотрібної бюрократії, поширення корупції і паскарства. Дотеперішня влада істнує на те, щоби не виконувати законів ухвалених соймом. Поза границі краю вивозиться харчі а до краю звозиться Жидів з Росії... Кінець кінців дійшло до того, що партійна боротьба довела в нутрі Польщі до війни всіх проти всіх і коли одні стараються, щоби „земя на кресах пшеходзіла в ренце польске", то другі обмежуються до „вжаску і шержения ненавісці".

Від виборів надіється п. Марцелі оздоровлення, відносни очевидно, коли голоси будуть віддані на ендецьких кандидатів.

Східно-галицькі комуністи не беруть участи у виборах.

„Земля і Воля" доносить, що комуністична партія Східної Галичини рішила не брати участи в виборах до польського сойму.

Преса.

Terror.

Під таким заголовком містить „Kurjer Lwowski" свої рефлексії на тему випадків, які скоїлись у Східній Галичині. Між иншим пише ця газета ось що: „Через землі Малопольскі іде широка хвиля террору, з кождим днем множаться випадки замахів, нападів, підпалу. Террор спрямований виключно проти польського населення, проти поліції і військових відділів. Слідство за терростами зорганізованими в боївки поступає пиняво. До тепер не викрито ані одного злочинця. Розухвалені злочинці виконують замахи навіть в білий день. Подаємо ряд нових випадків: В повіті Камінка Струмілова від тижня палять українські боївки зібране збіже, будинки війтів, які не солідаризуються з ідеольогією злочинців. В селі Тадані при помочи бензини спалено всі будинки тамошного війта. Згоріли всі будинки і 12 штук худоби. В фільварках в селі Сілце і Неслуховичі згоріло кілька тисяч кіп збіжа. В Мазярни підпалено лісничівку.

Біль і страх перейма серця тамошного населення. Шкоди виносять десятки міліонів. В радехівському повіті згоріли будинки війта".

Редакція кінчить свою статтю ось як: „Супроти такого стану річей і безсилля поліції тамошне населення жадає закватерования військових відділів для охорони майна і життя. Терророви безборонного населення треба протиставити військову повагу і силу, а в остаточности здавити терростів насильно. Найвисший час, щоби влада зачала поважно думати над загоїнням зла, яке загрожує державі".

Справа національних меншостей.

Додатково до нашої передовиці на цю тему подаємо зміст передовиці „Нов-ої Реформ-и" (ч. 197.), поміщеної з того самого приводу.

В нарадах міжпарляментарної унії у Відні взяло участь понад 300 парляментаристів ріжних держав. Одною з найбільш пекучих справ сучасного европейського життя являється справа національних меншостей, справедлива розвязка котрої становить головну умову трівкої пацифікації Европи і усталення справжнього братерства народів.

Ця квестія є дуже дразлива — по думці „Нов-ої Реформ-и" — з огляду на всі ті нові держави, що повстали після війни, втягаючи в свої границі менші і більші національні меншости. На конгресі Ліги Союза Народів в Празі, відбутого в червні ц. р., прийшло до розколу між більшістю зїзду, котра ухваленою резолюцією обороняла національні меншости і делегаціями чеською, польською, румунською, югословянською і грецькою, проти котрих зверталася та ухвала.

Тим разом наради, себ то гнобителі національних меншостей, не зробили вже тої помилки і мусіли вислухати обжаловання про свій імперіялізм і шовіністичний гнет національних меншостей. Цікаво, що ніхто з делегатів тих держав, котрих обжаловувано о гнет, не мав відваги забрати голосу, щоби боронити політичної системи своєї держави.

Згадавши важке обжаловання бар. Адельсверда, зміст котрого подали ми на вступі і ухвали унії „Нова Реформа" пише під адресою своїх земляків і відповідальних мужів:

„Погляд, що ухвали такого тіла, як міжпарляментарна унія европейських народів, не мають практичного значіння, бо не можуть бути екзеквовані, був би з грунту фальшивий. Ті ухвали преціньсильно відділовують на громадську думку цивілізованого світа, котра вкінці є найвищою інстанцією у всім, що думають і що роблять народи та держави. З того погляду до таких постанов треба привязувати належну вагу, а не приноровлювати до них такий примітивний і безуспішний спосіб, — як промовчування.

З польських справ

Литовські жалі.

Литовський уряд в звязку з засіданням Союза Народів, на якому має бути порушена справа Вильна, засипав секретаріят союза повінню жалоб на практики Польщі. Останнього тижня склав литовський уряд дві ноти, закидуючи польським властям в Гроденщині між иншим те, що вони кидають непольських горожан на жир собакам. До ноти долучено меморіяли 16 гроденських громад.

О адміністрацію долішної Висли.

Минулої пятниці розглядала Рада Союза Народів справу адміністрації долішньої Висли. Як відомо, Польща відкликалася до Союза Народів від рішення в тій справі високого комісаря Гекінга, яке віддає адміністрацію гданської Висли пристанній раді.

Рада Союза **потвердила** рішення комісаря Гекінга дотично його правного боку і переказала йому практичне полагодження справи між Польщею а пристанною радою.

Важна нарада.

На днях прибув з Москви до Варшави голова польської делегації в мішаній комісії для реевакуації і спеціяльний уповноважений міністр Олександер Ольшевскі, якого відраву приняв премієр Новак на більш як годину триваючій конференції.

Кандидат на польського амбасадора в Москві.

Кандидатура п. Рачкевіча нов городського „воєводи" на польського посла в Москві упала. Натомісць стала актуальною кандидатура теперішного польського посла в Ризі д-ра Йодко Наркевіча.

Уступлення віцеміністра Дуніковского.

З Варшави доносять до польських часописів, що в найблизшому часі має уступити зі становища віцеміністра внутрішних справ д-р Ю. Дуніковскі. Одиноким кандидатом на його місце має бути директор департаменту публичного безпеченства Степан Урбанович.

Пільц покликаний до Варшави.

Делегат польського уряду на конференцію в Праві, уповноважений міністр Пільц, одержав приказ негайного приїзду до Варшави.

Польські комуністи перед виборами.

Польські комуністи станули до виборчої кампанії під фірмою „Звйонзку продстаріяту міст і сіл", до якого належать, між иншими, виключені з П. П. С. Ланьцуцкі, Гемпель, Варла і и.

Комуністи виступають до боротьби о мандати самостійно, пропагуючи боротьбу з дорíжнею і безробіттям дорогою „оподаткування посідаючих кляс через частинну конфіскату їх движимостей і недвижимостей".

Дописи з краю.

Розворяни повіт Перемишляни.

(Організаційний рух.)

Село Розворяни пробудилось сего року до життя і стало одним з кращих громад Перемишлянщини. Хоч за війни спалене, дало сего року на ріжні добродійні цілі 7 і пів сотнарів збіжа та 32.582 мп. Населення горнеться до організації, хоч попадає на перешкоди ворожих чинників. Заходом кількох одиниць відновлено на весні ц. р. читальню „Просвіти". Вписалось 104 члени, які точно платили місячні вкладки. Запренумеровано „Український Голос", „Землю і Волю", „Письмо з Просвіти" і „Будяк", закуплено до бібліотеки книжки, одним словом читальня розвивалась дуже гарно. Та не довго, бо наслідком безпідставних доносів підлих людий, староста Блоцкі закрив дня 12. червня ц. р. читальню „Просвіти", закидуючи ініціяторови, що він без дозволу скликав загальні збори, та, що читальня буцім то не має статута. Як один так і другий закид не є правдивий, бо про скликання загальних зборів повідомлено староство 8 днів наперед і так само статут читальні затверджений намісництвом 1904 р. і находиться в старостві. В Розворянах заложено аматорський кружок, який на протязі 4 місяців дав три вистави, а саме: Вихованець", „Щасливий чоловік" і „Свідки", Дохід призначено на поправу дому і на будову сцени. Селянство, головно молодіж, горнеться радо до цеї роботи, лише деякі інтеліґенти сплять сном блаженних та спокійно приглядаються праці других. Крайна пора, щоб всі без ріжниці взялись до діла, а робота п'де скорше і лекше.

— *Пригнибіда.*

розвязка не суперечила би постановам мирових договорів.

Англійська ескадра на Балтику.

Ревель. (ПАТ.) Вчера прибула до Ревля часть англійської ескадри, яка тепер кружляє по Балтійському морі. На адміральському кораблі є молодший син англійського короля, Юрій. З Ревля англійська ескадра відіздить до Гельсінґфорса.

Рига. (ПАТ.) До Риги прибула англійська ескадра, зложена з 7 кораблів. Латвійські власти приймають англійських моряків дуже торжественно. Завтра відбудеться у їх честь у президента міністрів великий равт.

Турецька офензива.

Париж (ПАТ.) ТК. З Анґори звідомляють, що похід турецьких військ відбувається дальше На відтинку Афіюм Карагісар Турки посуваються рівнобіжно з залізничим шляхом. Греки відступають, причому поносять великі втрати. Також на відтинку Бруси турецькі війська йдуть вперед. Греки не сподіються вдержати це становище.

Париж (ПАТ.) Вольф. По звідомленням з Адами Турки заатакували Греків між Думбілінов і Улюдай. Бій, який вивязався в цій околиці, покінчився побідою Турків. Греків приневолено до відвороту в напрямі Ушата.

Льондон (ПАТ.) Райтер. „Дейли елеграф" пише, що нині вислано до Парижа англійську відповідь на ноту Поанкаре в справі конференції в Венеції. Тому що зачалися нові боротьби в Анатолії, англійське правительство не обстоює вже при цьому, щоби мир заключено за посередництвом конференції в Венеції.

Бельгійсько німецькі переговори.

Відень (ПАТ.) „Н. фр. Пр." доносить в Парижа: Бельгійський делегат у комісії відшкодувань Делякроа і Тені виїдуть в понеділок до Берліна для переговорів з берлінським правительством. Вони мають усі повновласти. Бельгія сподіється, що в Берліні прийде скоро до порозуміння і що оба делегати могтимуть вернути вже у второк.

Бенеш у Женеві.

Женева (ПАТ.) ВКБ. През. мін. д-р Бенеш приїздить в понеділок до Женеви, щоби взяти участь в отворенню засідання Збору С. Народів, яке заповіджено на понеділок.

Монархістична агітація в Баварії.

Відень (ПАТ.) „Н. Вр. Тґбл. доносить з Берліна, що кружляють там алярмуючі поголоски о плянах баварських монархістів. В одній з монахійських гімназій заквартеровано в послідних днях кількасот покликаних ком. бав. війська ґен. Мильом під оруже людей.

РІЖНІ ВІСТИ.

Ревізія версайльського договору.

З Льондону доносять до „Курієра Познанського", що „Daily Mail" висловлює переконання, що ревізія версайльського договору виявиться конечною для удержання постійного мира в Европі. Та ревізія не становила би обкроєння постанов договору, Похибкою з боку Европи було би жадати фінансової підмоги від Америки.

Справа Австрії в Союзі Народів.

„Н. Фр. Пр." доносить з Женеви: Перше засідання Ради Союзу Народів відбулося дня 31. м. м. В першу чергу обговорювано справу Австрії. Голова економічної секції Ради, бразилійський амбасадор в Льондоні Дагама, запросив представників Австрії гр. Менсдорфа і мін. Грінбергера зайняти місця в салі нарад. Дагама заявив, що фінансова Комісія Союзу одержала припоручення провірити негайно економічне положення Австрії. Рада Союзу вислухає ще в тій справі делеґатів Австрії.

Справа „святих місць" в Палестині.

Пат. доносить з Бордо, що на останнім засіданню Ради Союзу Народів під проводом Хіноне де Лео обговорювано справу охорони святих місць в Палестині. Льорд Бальфур пригадав резолюцію Ради Союзу Народів, яку винесено в липни підчас льондонскої сесії. Чергове засідання визначено на середу. На цему засіданню вислухає Рада звіт австрійських делегатів про положення в тій державі.

Німецький протест.

„Фос. Цтг." доносить, що німецький уряд вислав до мадярського уряду ноту, де протестує проти попирання німецьких монархістів через деякі мадярські круги. Дотеперішні пояснення і заяви мадярського уряду в справі вбивців Ерцбергера, вважає німецький уряд як недостаточні.

Шукають ратунку.

Аг. Вольфа доносить з Берліна, що політично-економічний виділ державної господарської ради рішив провірити причини і наслідки спадку німецької марки. Рішено приміняти середники, що зміряють до ратовання ситуації.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Зед. Держави не визнають договору Ст. Жермен.

Женева (ПАТ.) Шв. Аг. Зед. Держави вислали до генер. секретаріяту Союза Народів письмо, в котрім заявляють, що не можуть згодитися на санжерменський договір, але запевняють, що зроблять усе що можливе, щоби перевести контролю фабрикації военних матеріялів у порозумінню з иншими великодержавами.

За участь Зед. Держав в відбудові Европи.

Вашінгтон. (ПАТ.) По інформаціям із Білого Дому, вважають там конечною участь Америки в міжнародній конференції для економічної відбудови світа. През. Гардінг має бути в пляні навязання економічних зносин з Росією.

Льондон. (ПАТ.) Губернатор Кокс виголосив на банкеті промову, в якій заявив, що Америка не може стояти осторонь труднощів Европи. Всі економічні знатоки признають, що без участи Зед. Держав розвязка труднощів неможлива. Губернатор висловив вдоволення, що хвилево покінчено репараційну кризу. Поки Америка не злучиться з иншими народами світа для вдержання мира, не має права говорити про розоруження. Для удороблення відносин потрібна злука Зед. Держав Франції і Англії та вдержання демократичного устрою в Німеччині.

Справа Австрії.

Відень. (ПАТ.) „Н. Вр. Абдт." доносить з Риму, що рішення австрійської справи відложено до кінця сесії Союза Народів. Формально оставлено втворені двері для дальших переговорів.

Відень. (ПАТ.) „Н. Фр. Пр." доносить з Риму: Нітті в розмові з представником трієстенського „Піколо" заявив, що вважає проєкт митної і монетарної унії невмісним. Природною розвязкою австрійського питання було би, колиб Австрія злучилася з Німеччиною. На його думку сукцесійні держави, отже також і Італія повинна утворити оден великий економічний бльок, що числив би 120 міл. населення. Така

Курс грошей.

Курси заграничних валют. Львівська неофіціяльна біржа нотувала дня 4. вересня: американські доляри 8600—8650, одинки і двійки 8500—8550, канад. доляри 8550—8500, одинки і двійки 8350—8400, нім. марки 6·20 — 6·40, сотки 6·00—6·10, дрібні —·— —·—, леї 54·00—55·00, дрібні 53·00-54·00, чеські корони 250·00—260·00, дрібні 240·00 до 250·00, рублі 5 сотки 140—150, сотки 140—150 25-рубл. 130—140, франц. франки 750 — 780, фунти штерлін. 36.000 — 37.000, швайц. франки 1.400·00 — 1.500·00 Золото: 20 кор. 31.000—31.500, 20-фр. 29.000 – 29.500, 20-марківки 36·500 — 37·000, 10-рубл. 38.000 — 99.000. — Срібло: Австр. корони 600 — 620, фльорени 1450 — 1500, рублі 2450—2520. Австр. тисячки новійшої емісії 600—650, старшої емісії 1600—1650, сотки новійшої емісії 600·—650·, стар. емісії 1600·00 — 1650·00, 50-коронівки 35·00—45·00, 20-коронівки 24—28, 10-коронівки 10—14, 1-ки і 2-ки 0·40—0·50, цар. 10-ки рубл. 1·25—135·00, решта дрібних 0·70 — 0·80 думські тисячки 20·00—30·00, думські 250 рубл. 15·00 до 22·00 карбованці 1·00—2·80, гривни 4·00—8·00, фунти шт. 30·000 — 31·000, дол. 5.850—5.950. 5-кор. 3850—3900, копійки 12·00—13·00, амер. доляри 7500—7600, половинки і чвертки 5,600—5.700, кан. дол. 6.400—6.500, дрібні 5.400—5.450, леї 740—750.

Шліть жертви на будову памятника на могилі Льва Мартовича до Пов Тов-а Кредитового „Віра" в Раві Руській.

НОВИНКИ.

— **Процес проти Федака і тов.** Оборонці Ст. Федака і тов. одержали в суботу офіціяльне звідомлення, що назначена на 6. ц. м., — а опісля відложена через хоробу судді п. Маєра, розправа відбудеться 18. ц. м. на передодні закриття „східних торгів". Цікаво, що зараз після наглого і певно небезпечного захоровання п. Маєра найшлися пророчі люде, котрі прецизійно обрахували, що якраз на 18. ц. м. п. Маєр буде зовсім здоровий. Як ми вже зазначили, перша половина наших передбачувань здійснилася, а тепер ждемо на другу, котра обнимає мілітаризацію розправи.

Присилайте складки на пресовий фонд на ин. ч. 30.000 в Союзі Кредитовім, Львів, — — — Ринок 10. — — —

— **Пожежа.** В Підгородищу пов. Бібрка в ночи невідома рука підложила огонь під будинки Миколи Кузьова. Це вже третий випадок підпалу в того господаря.

— **Хтось нищить залізничі шляхи.** Як доносить „Gazeta Poranna" на днях наступила катастрофа потягу на лінії Львів-Підгайці, між стаціями Дунаїв-Буще. Паротяг того потягу вискочив із шин і скотився в насипу. На місце катастрофи виїхав віцепрезес дирекції залізниць, бо як доносить ця газетка, істнує підозріння, що катастрофа є наслідком замаху.

— **Як то було.** „Dziennik Ludowy" пише: „Вечером в четвер побачили поліційні агенти Стецула і Фарина на болехівському мості в Стрию трох підозрілих молодих хлопців. Агенти задержали їх і відібрали від них якийсь пакунок та зажадали леґітимації. Один з них подав леґітимацію, а рівночасно витягнув револьвер і стрілив до агента Стецули, трафляючи його в живіт. Заки товариш раненого витягнув револьвер, арештовані типи повтікали. Виявилося, що в пакунку був динаміт призначений на висадження моста, а леґітимація була виставлена на імя одного українського студента. В звязку з тим арештовано двайцятьлітного сина залізничника Березу і заряджено пошукування за втікаючими. Тої самої ночи о 12. год. напало двох людей на жандарма, який патролював коло почтового уряду в Стрию. Напасники почали стріляти до жандарма з револьверів, а жандарм відповів також стрілами. Заалярмовано поліцію. Стрілянина тревала з годину.

— **Ревізії на провінції.** Дня 28 серпня переведено ревізію в дом о. Трешневського і студ. Джуса в Хороброві та в домі студ. Осипа Каравана в Сокали. В Сокали відбулася також ревізія у о. Олійника. Дня 31. серпня в Бишеві арештовано студ. Михайла Мончака і двох його товаришів, що приїхали з Яворова.

— **Згоріло збіжа.** В селі Переспі коло Сокаля згоріло 4 стирти збіжа власности дідича Країнського

— **Заборона відкриття української школи.** Львівська кураторія заборонила кружкови У. П. Т. в Сокали за

кладати українські приватні школи в тому місті, мотивуючи це тим, що польські школи в Сокалі задоволяють місцеві потреби населення.

— **Заборона продажі українських газет.** Тернопільське воєвідство заборонило п. Світенюкови із Заліщик продавати українські газети.

— **Новий замах в Яворові.** „Dziennik Ludowy“ доносить, що на днях невідома рука підложила знов вибуховий набій під залізничий міст в Яворові. Набій експльодував і знищив міст. Це вже третій замах в тому місті.

— **Священики на варті.** Наслідком кількох випадків замахів на залізничі мости, львівське староство видало наказ, що кожде село мусить ставити варти біля мостів і залізничих насипів. В селі Бринці церковні сільська влада (польська) примушує українського священика о. Волод. Дороша стояти на варті і в ночи пильнувати мостів. Цего ще не бувало у нас за жадної влади.

— **Ревізії у Львові.** Дня 30. серпня о год. 6. рано львівська поліція перевела ревізію в редактора „Руханково-Спортового Вістника“ і співробітника „Поступу“ Костя Косаря. Також в инших співробітників тих органів переведено трус. При слідстві питали про звязки з Прагою і пошукували якихсь відозв. Нічого не найдено.

— **Кооперативний рух.** Організаційний комітет кооперативи розвинув свою діяльність на селах. На днях засновано кооперативи в селах Конотопи, Опільсько, Спаса. Первятичі і инших.

— **З під носа поліції.** З військової фабрики мундурів при вул. Яховича у Львові швачки викрали велику масу військового біля і сукна. Поліція, яка має напроти фабрики свою резиденцію, не вислідила злодіїв, що вкрали сукно їй з під носа. За те поліція звертає свою увагу в инший бік і слідить кождий крок кождого Українця.

— **Похорон винахідника телефону.** Померлого винахідника телефону Граґам Беллі відбувся на високій горі Бейн Брег в Новій Шкоції. Тисячі людей з трудом вдиралося на шпиль цеї високої гори, щоби бачити похорон великого ученого.

— **Ціни хліба у Відни.** Дороженча у Відни росте. Один хліб коштує 5.670 корон, булка 2.980 к., рогальох 410 к.

— **Нагороди за участь у війні.** Уряд Зєдинених Держав Північної Америки асигнував 4 міліярди долярів на нагороди для американських учасників світової війни.

Присилайте жертви на будову памятника ІВАНА ФРАНКА до Краєвого Союза Кредитового Львів, Ринок 10., ч. вкл. кн. 40.000.

ЖЕРТВИ

Голодній Україні.

м. Городок ягайл. і повіт (продовження) місто Городок, 2000 Мп. Мартинюк О., 1500 Прошишин В., по 500 Кисіль П., Мишінський І., 240 Русин А. — Разом з міста 90.950 Мп., 1 ср. кор., 20 q 45 кг. бульби, 539 кг. ж., 149 кг. ячм., 27 кг. гречки і 15 кг. проса.

Повіт: с. Дроздовичі: по 1000 Мп. Мельник Т., Рудок, Захарчишин Н., Соловій, 600 Юсів М., 500 Максимович А., 400 Андриїшин, по 300 Яворська А., Савка П., по 200 Пенцак І., Захарчишин, Андрушишин, Боднар, по 100 Горошок О., Ярема М., Табака М., Соловій, Каратінка, Сльомська, Котиляк В., Андриїшин М., Ділай, Андриїшин Д., Андриїшин Г., Пенцак А., Пенцак З., Рудик, Захарчишин І., Шніцор, Рудикова, Монька, Яворський, Будзан, Кальшук, Пилат, Андриїшин, Баран, Соловій, Ділай, Пилат, Фостяк Я., Ділай, Гасюк, Боднар, Баран, Струс, Соловій, Каратінка. Прочі нище 100 Мп. разом 14.580.

с. Добряни: 1600 Мп. Шегін В., 700 Мартин Г., 600 Онисько С., 500 Гук Г. Прочі нище 500 Мп., разом 5760 Мп., 450 кг. бульби 60 кг. ж. і 45 кг. ячменю.

с. Цунів: 500 Кіт В., по 100 Сарвас М., Снігур М., Пиріг Д., Бас Н., Босій Ю. Прочі нище 100 Мп. Разом 3268 Мп.

с. Угерці незабутівські: 1000 Мп. о. Саноцький В., 600 збірка в церкві.

с. Путятичі: по 500 Чоловський С., Дуркач М., Митюк А. с. Долиняни і парцеляція (через Когута М.), 150 Горошко С., по 100 Горошко І., Мороз Н., Зачипила Г., Когут М. Прочі нище 100 Мп., разом 670 Мп.

с. Стоділки: жертви в бараболях: 150 кг. Пайда Г., по 50 Хорос А., Муринець Г., 48 Мелець І., 45 Юринець І., 25 Мелець А., Кость Михай, Гурняк І., Портах І., 10 Муринець В., Прочі нище 10 кг. бульби, разом 450 кг. бульби. Разом з цілого повіту 152.822 Мп., 660 австр. кор., 1 срібна кор., 36 q бульби. 618 кг. жита, 191 кг. ячменю, 19 кг. проса, 25 кг. гречки.

Коломия: по 50.000 — Ученики мужеської гімназії, по 15.000 д-р І. Ганкевич д-р Козакевич з родиною, по 10.350 Діти школи ім. Ольги, по 10.000 д-р Ціпановський, Ціпановська, Капко Й. з родиною, Чернявська, д-р З. Левицький, П. Витвицькі (Олена, Мирослава, Тарас, Василь, Ярослава, Святослава), по 7.000 Арсенич, по 5.000 Іван Ціпановський, Маруся Ціпановська, д-р А. Чайковський, о. Мандрусяк (Камянки великі), Н. Н. Залеський, Кавалець, Куціль, Мудрий по 4.000 д-р Білозор, Вінтоняк, по 3.000 Добрянський, Ковбуз, Мостович, о. Сатурський, 2.500 Лукавецький, Глібовицький, 2.000 о. Гриньовський, Витвицька Ів. Н. Н., Войцеховський, Гаврилюк, Дольницький, Задорожний, Калитовський, Ковалів, Кузьма, Левицький, Микитюк, Николишин, д-р Стасюк, Тимощук, Храхливий, Цісик, Чередарчук, Лепкий М., Лепківна Н. Думін, Тимкевич, Терпелюк В., Паланиця, Глинський (2.160). Істеревич, Кавалець, Познанський, по 1.700, Пасіка, по 1500 Стражник, Козакевич, о. Савчинський, 1400 Зражевський, 1300 Костецький, Алексевич, по 1.000 Лазаренкова, Стефанівна, Чубатівна, Гомик, Семіон, Хоміцький, Кузьма, Недільський, Недільська О., Бобинська, Григорович, Кочій О., (Ліски), Мельничук (Годи) о. Войтіховський, Галібей, Лепкий, Роздольський, о. Станецький, Чайковський Й., Мардаровичівна, Бачинський, Копистянський, Стронціцький, д-р Лепкалюк, Мисевич, Слиж, Прокопович Т., Гнатковський, Дзюбінський, Біленький, Сіщук (Кременець), Барнич В., Миськів і Зощук по 1150, Віщун 900, Бойко 780, Яворський 700, Решитилович і Вилинська 500, Котовський 300.

Село Залучен. Пр. О. Гоянюк Н. 1000, Курліщук А., Янишенко, Кицюк В., Николайчук, Жолобайло Ів. по 200, Кицюк Д. 500, Курліщук Р., Загорняк, Волощук, Єндик, Кицюк Н., Янишенко К., Курліщук Ф., Шукаплюк, Кицюк О., Семюк, Павлик, Загорняк Г., Сайхер А., Курліщук М., Жолобайло, Готліб М., Шнебальґ, Кицюк І., Волощук, Давід Шерль, Шавер А., Вербицький, Тимощук Т., Семенчук, Кіндрейчук, Ямберчук, Шафберг Ш. по 100 мп. Інші дали низше 100. Разом дало село 6.272.

Село Раківчик. Вишиванюк М., Григорців П., Попович, Вишиванюк І., Вишиванюк К., Вишиванюк М. по 1000, Бабійчук Н., Бабійчук С., Данилюк, Скварчинський В. 500, Березовський 400, Павлюк І. 320, Жолобчук, Кобилянський Я., Федасюк О. по 300, Кобилянський О., Микитюк М. 200, Микитюк Ю., Українчук, Григорчук, Вишиванюк, Семенюк Д., Гасюк, Стефанюк по 100. Інші вложили низше 100 мп. З продажі яєць зібраних 2.202. — Разом вложило село 13.072.

Село Годи. Гаєвий Н. 1000, Мельничук Петро, Мельничук Д., Мельничук В., Ткачук Д. по 500, Ткачук В. 200, Костюк В. 120, Мельничук Н. 111, Ткачук С. 110, Мельничук В. 109, Мельничук Параска 108, Семенюк П. 107, Камінська М. 106, Квасюк І. 105, Венгринюк І. 104, Плищук С. 103, Плищук Ф. 102, Костюк Н. 101, Озаринський П., Пацак Ю., Дерехович Г., Луканюк, Семенюк С., Титик, Дерехович П. по 100. Прочі зложили низше 100 мп. — Разом дало село 7.608 мп.

Село Королівка. Ткачук 2000, Бабущак 1100, Курилюк, Жупанська А., Ткачук Ю., Жупанський Д., Дірило М., Григорчук, Томенчук по 1000, Дранчук 700, Гутулей Ю., Жупанська П., Бірчак, Ходвінський, Магас Ю., Магас М., Данилюк Я., Вашкурак С., Арсенюк, Федорчук, Гушулей Я. — по 500, Ваткурак І., Жупанський І., Ваткурак М. по 300, Писарчук М. 240, Жупанська 220, Магас В., Гутулей М., Гутулей, Паландюк Г., Гончарчук М., Магас Д., Пньовський І., Чопак, Тимощук П., Данилюк по 200, Вашкурак М. 300, Лахнюк 185, Гутулей П., Магас Ю., Дутчак П. по 150, Магас Ф., Ославська, Заґер Л., Заґер Ш., Магас Д., Гнатюк В., Гутулей К., Василик, Гнатюк, Вейнберг Ш., Вейнберг С., Охоцький, Лібман, Самлер Ейзик, Гроссер А. по 100. — Прочі дали низше 100. — Разом зложило село 22.015 мп.

Косів. Д-р Петро Рондяк 15.000, Богдан Лепкий, Д-р Роман Присташевський, Стефани Григорцеві по 5000, Василь Цікалек 1.500, Кулики, Лаврівські, Ґулепчуки, Гелитовичі, Ясельський, Юрко Бович с. Івана, Петро Бович с. Івана, Василь Андрієвський, Петровський, Романів Михайло, Бойчук Грицько по 1000, Романів Павліна, Гавловський Михайло, Ілько Кресейчук, Довбеньчук Іван, Василь Павлик с. Миколи, Василь Шведюк, Йосиф Романів, Михайло Блєлюк, Корник Константин, Онуфрій Штефуранчин, Бович Василь с. Дмитра, Олена Бович, Дмитро Бович с. Івана, Анна Довбеньчук ж. Івана, Дмитро Романів, Йосиф Приймак. Юрко Романів, Софія Коржинська, Марія Гошоватюкова, Курисленки, Сельські, Василь Тимяк по 500, Анна Васильків, Михайло Майданюк с. Николи, Никола Дроботюк с. Юрка, Іван Шковдеюк по 300, Іван Прухницький 250, Никола Майданюк, Михайло Процюк, Іван Кашелюк, Анна Лаврук, Василь Печижак, Микола Бович, Осип Ясельський, Іван Сеньчук, Катерина Процюк, Іван Феркуняк с. Юрка, Іван Павлик с. Йосифа, Николай Бович, Катерина Майданюк, Анна Довбеньчук ж. Юрка, старша, Михайло Бурдяк, Іван Проць, Лукашевські, Олена Гуковичева, Евстахій Крохмалюк, Шевчуки, Чорнії, Романові, Саковські по 200, Василь Бович с. Михайла, Іван Дреботюк с. Михайла по 125, Никола Писарук, Семен Павлик, Василь Лаврук, Михайло Довбеньчук, Михайло Бозько, Никола Романів, Михайло Джуранюк с. Петра, Петро Лаврук, Ілько Феркуняк, Михайло Мокан, Николай Майданюк, Гринько Порчук, Дмитро Остапчук, Іван Мартинюк, Гаврило Григорчук, Герасим Бозько с. Калини, Іван Майданюк с. Михайла, Теодозий Джуранюк, Юзь Бович, Николай Майданюк с. Івана, Стефан Гринюк с. Николи Никола Павлик с. Михайла, Іван Близнюк, Іван Павлик с. Михайла, В. Ясельський, Марія Тимяк, Павло Бабчук, Н. Ясельський, Никола Острук, Корней Е., Юрко Павлик с. Михайла по 100, Петро Джуранюк 95, Дмитро Баранюк 60, Михайло Майданюк с. Василя і Василь Тинкалюк по 50. Дмитро Джуранюк 47, Юлія Лаврук 40, Дмитро Процюк с. Михайла 36, Калина Процюк, Михайло Пасайлюк, Іван Лаврук, Лесь Рибак по 20 мп.

Село Хоросно старе, п. Щирець коло Львова. Кася Чичкевич 3000. Гануся Данилів 2000, о. Стефан Йойко 1600, Анна Габалевич 1500, Василь Камінський, Антін Кульба, Марія і Ксеня Орищак, Іван Билинський, Талька Строцька, Рузька Чичкевич, Катерина Камінська, Стефан Буць, Василь Кузь, Василь Кузь по 1000, Петро Грухий, Іван Буць, Кася Фуртак, Гринько Чорний, Петро Романів, Михайло Ярем, Танька Романів, Юрко Дмитрах по 500, Теодозія Заторська 300, Стефан Заторський 400, Тома Данилів 200, Дмитро Ярем 300.

Урядники „Польонії“ з нагоди іменин В. Назаря 3000, Володимир Назар 1500.

Парохіяне з Берлина, пов. Броди. Збірка в церкві 93.189. о. Климентій Базилевич 1811.

Збірка в Страдчи 14.000 в церкві, о. Орест Коновалець 3000. Галя Коновалець 1000.

Велика Воля пов. Жидачів: о. Маріян Кузьмак, Стефанія Кузьмак, Софія Якубова, Стефан Лозінський, Парашка Горчин, Марія Бецкевич по 500 мп.

Громада Дубравка 30.000, громада Тарнавка 4.000 мп.

II. б. курс української державної семінарії у Львові 8.000, проф. Северин Левицький господар кляси 2.000 мп.

Болевичі, пов. Добромиль. Олійник Васько 25 кг. жита, Шмігельський Панько 6 кг. жита, Димінський Михайло 3 кг. жита, Долгун Катерина 3 кг. жита. За жито взято 3.500 мп.

Новоміська посада пов. Добромиль, Стебельський 4.300, п. Вигнанець 200 мп.

Добромиль. Збірка від Українців Добромиля 7.250, Дм. Кацамай 1000, з забави по фестині в „Нар. Домі“ 10.000 мп.

Громада Камінне пов. Надвірна: о. Володимир Самотулка, упр. школи М. Тимчина, Ів. Данилюк, Іван Бойчук, В. Данилюк, В. Богатчук, А. Тимчук, Вайц Мендель по 1000.

ВП. Передплатників в Чехо-Словаччині просимо отсим складати передплату за наш часопис в Банку Чеських Леґіонів в Празі на конто Видавн. Спілки „Діло“ у Львові, а нас повідомити листівкою. — *Адміністрація.* 1—4

✝

ЗА УПОКІЙ ДУШІ БЛ. П.

Д-ра Ярослава Кулачковського

Директора „Дністра“

відправиться поминальне Богослуження в четвер, дня 7. вересня ц. р. о год. 9. рано в Церкві Успенія Пр. Богородиці, на яке запрошує

Диренція Тов. „Дністер“.

Памятайте про пресовий фонд „ДІЛО“!

Жертви проситься слати до Краєвого Союза Кредитового у Львові (Ринок ч. 10.) на біжучий рахунок „Діла“.

За редакцію відповідає Володимир Целевич.

З друкарні Спілки „Діло“ Львів, Ринок ч. 10.